

SE HEN TIL JESUS

 . . . ut fra Guds Bibel. Vet dette, at dersom mine ord slår feil, vil ikke Hans. Så jeg ønsker å lese et—et Skriftsted ut av Jesajas bok. Og jeg har skrevet ned noen Skriftsteder her, og noen få kommentarer som jeg ønsker å nevne, så raskt som mulig, og deretter gå rett inn i å ha bønn for de syke igjen, i kveld.

² Jeg ønsker å bruke denne anledningen, mens vi slår opp i Jesaja 45, jeg ønsker å bruke denne anledningen til å takke alle forkynnerne som har samarbeidet i dette møtet.

³ Broder Shores, veldig kjær venn av meg, han representerer Assemblies of God, her i byen. Broder Outlaw, en annen dyrebar venn av meg, fra Jesus Name Church. Broder Fuller, fra Independence, en annen dyrebar venn av meg. Ikke bare disse tre mennene, de representerer de tre hovedgruppene, men andre forkynnere som jeg har forkynt for, tidligere, i andre kampanjer, de samarbeidet alle sammen og kom sammen, og folket har kommet ut. Jeg har virkelig tiltro til, mine brødre, at mange av deres folk, som var syke og trengende, fikk hjelp i løpet av denne tiden. Og jeg er sikker på at jeg prøvde så godt jeg kunne, og jeg er sikker på at den Hellige Ånd vil stadfeste det som er blitt sagt og gjort.

⁴ Så, Herren velsigne dere nå idet vi ser til Bibelen. Jesaja 45, og begynner med det 22. kap- . . . eller det 22. verset.

Vend dere til meg, og bli frelst, alle jordens ender, for jeg er Gud, og det er ingen annen.

Jeg har sverget ved meg selv, fra min munn har rettferdighetens ord gått ut, og det skal ikke vende tilbake: For meg skal hvert kne bøye seg, og hver tunge skal svare.

⁵ Jeg vet at det ikke er mye Skriftlesning, men det er tilstrekkelig fordi Det er Evig. Det er Guds Ord. Og dersom jeg skulle kalle dette en tekst nå, i rundt tjue minutter, eller tretti, ønsker jeg å si, vil jeg si: *Se hen til Jesus.*

⁶ Det har vært kallet i årevis, “Se hen til Meg, dere jordens ender.” Jeg ønsker liksom bare å snu det lite grann, og, “Se spesielt hen til Meg på slutten av hvert verdenssystem,” fordi Han gjør Seg alltid kjent så virkelig på slutten av et verdenssystem når det kommer til sin ende. “Se hen til Meg, alle dere verdens ender,” kan jeg si. Skriften sier, “Ender, jordens ender,” ender er i flertall, “jordens ender.”

7 Mange sier, “Vi har hørt dette i mange år, ‘Se hen til Meg. Se hen til Meg.’” Vel, det er sant. Men saken, spørsmålet er, er hva du ser når du ser? Du har blitt bedt om det i lang tid, “Se hen til Meg.”

8 Hører folk sier, “Se.” Hvis de nevner ordet se, betyr, “å være oppmerksom, se opp, eller å se på, og se seg for.”

9 Og nå sier Gud her, “Se hen til Meg. Jeg er Gud, og det er ingen annen.”

10 Og jeg undrer, i en tid som vi lever i nå, hva kunne vi se til som kunne være mer solid enn Gud? Og Gud er Ordet, så se til Guds Ord, i dag, for ditt svar. Bibelen har svaret for denne tid. Den har hatt det for andre tider. Den har det for evig, fordi det er Kristus den samme i går, i dag, og for evig.

11 Bibelen har svaret, fordi Bibelen er åpenbaringen av Jesus Kristus, som er åpenbart siden verdens grunnleggelse. Han har blitt åpenbart i form av profeter, Han har blitt åpenbart i form av konger, Han har blitt åpenbart i form av lovgivere, fordi det er hva Han er: Konge, Profet, Lovgiver, og Gud.

Nå, Han sa, “Se hen til Meg.”

12 Og du sier, “Jeg har gjort det.” Det kommer an på hva du så på, avgjør hva du ser på, er hvor og hva du ser etter Ham for. Hva ser du på? Hva slags hensikt har du med å se på Ham? Det kommer bare an på hva du ser etter, det er hva du finner.

13 Vanligvis, kommer folk til et møte, en religiøs samling, noen av dem går for å finne en stor folkemasse å sitte med. Noen . . . Åh, jeg hater å si dette, men det er sant. Noen går til menigheten bare for å vise klærne de har på seg. Noen går til menigheten fordi de sier, “Dette er den største menigheten i byen; eller den har—den har det beste navnet; en bestemt klasse av mennesker går til denne menigheten,” da er det—er det feil. Skjønner? Du ser ikke på den riktige tingen som menigheten er grunnlagt for.

Gud sa, “Se hen til Meg.”

14 Mange mennesker går på møtene og bare for å bli sett. Og noen ganger går folk til møter . . . Det er virkelig ille å si dette, og vi kunne dvele ved det en lang stund. Men de går til menigheten og har allerede bestemt seg før de går. Dersom visse ting blir sagt, eller bare noe imot deres mening, vil de reise seg rett opp og gå ut. De tåler det simpelthen ikke, fordi de har sin egen mening om hva det må være.

15 Det er selve grunnen til at Jesus ikke ble forstått da Han kom til jorden. Hvis de bare hadde sett inn i Guds Ord, istedenfor sin—sin tradisjon på den tiden, ville de ha visst at Han var Guds Sønn. Fordi, Bibelen erklærte tydelig Hans fulle komme, og Han kom i full åpenbaring av Ordet.

16 Og hver generasjon åpenbarer Ham i den fulle åpenbaringen som er tildelt for den tiden.

¹⁷ Denne generasjonen må åpenbare Jesus Kristus. Det er åpenbaringen av Ham som er lovet i Ordet, må bli åpenbart for denne generasjonen. Dersom menighetene ikke vil ta imot Det, vil noen stå frem og gjøre Det.

¹⁸ For, Johannes sa, “Gud kan reise opp barn for Abraham av disse steinene. Begynn ikke å si til dere selv, ‘Vi har Abraham til far,’ for Gud kan reise opp barn for Abraham av disse steinene.”

¹⁹ “For det Gud har sagt, er Gud fullstendig i stand til å utføre det Han har lovet å gjøre. Vår far Abraham innså det, og mot håp trodde han med håp; og tvilte ikke på Guds løfte i vantro; men var sterk, og ga Gud ære, fordi Gud hadde gitt ham løftet.”

²⁰ Han har gitt oss et løfte for denne tid. Han har gitt oss et løfte. Og vårt løfte i dag skal like sikkert bli åpenbart slik det ble for Abraham, for vi er Abrahams barn, “Er vi døde i Kristus, er vi Abrahams Ætt, og arvinger med Ham ifølge løftet.”

²¹ Så mange mennesker kommer inn, med en fastlåst oppfatning, sitter i et Full Gospel møte, eller et hvilket som helst annet møte, og de bare venter en liten stund inntil noe blir sagt som de ikke er enig i, så opp og ut. De vil bare ikke bli for å høre noe mer. De har . . . De vil ikke bli for å se om det var, og hva Sannheten i det er.

²² Nå sier vi, “Er det ånd? Hvor kom den fra?” Den har alltid vært. Den kom fra 1. Mosebok. Den var der hele veien gjennom Skriften. Mange ganger . . .

²³ Da Paulus talte en gang, rettere sagt, til en gruppe mennesker, ja, lyttet de—de nøye til ham så lenge han holdt seg i loven. Men da han begynte å fortelle om åpenbaringen, den Himmelske visjonen, forandret det raskt forsamlingen. De reiste seg, og skrek. Hvis de bare hadde lyttet til hva mannen sa, åpenbarte han Guds Sannhet, ved Ordet.

²⁴ For en stund siden, i en stor by, her i De forente stater, ble jeg invitert til en vekkelse. Bare veldig få—få mennesker dukket opp der. Sannsynligvis, i hele vekkelsen, var det ikke flere enn i denne bygningen i kveld. Og jeg tenkte, “Vel, jeg skal tilby en—en frokost, gratis frokost.” Og jeg tok kjærlighets-offeret mitt for å gjøre frokosten gratis for noen av de felleskirkelige troende der i byen, og oppfordret dem til å “Komme ut, at jeg ønsket å snakke med dem og fortelle dem hensikten med at jeg var der: å hjelpe byen, å hjelpe de syke, å hjelpe dem, enhver menighet.”

²⁵ Vel, den morgenen, da doktor Lee Vayle var møtelederen min i kampanjen, hadde han introdusert meg for forsamlingen, etter frokosten, og jeg tok denne—denne teksten, “Jeg var ikke ulydig mot det Himmelske syn.” Bare på et øyeblikk, la jeg merke til en forkynner som kikket på klokken sin, vendte seg bort og nikket med hodet til den andre karen, reiste seg og gikk ut. Før jeg fikk seks eller åtte ord, hadde nesten en tredjedel av forkynner-gruppen gått ut. Før jeg hadde fått fem minutter til å

tale om nøyaktig hva Paulus sa, at han “ikke var ulydig mot det himmelske syn,” fordi Gud hadde kalt ham til dette arbeidet, så de rett da hvor jeg ville basere min tanke. Det var ikke over en tredjedel av gruppen igjen. Nå det er ikke engang å vise kristen ettertanke, for en mann som kaller seg ved Jesu Kristi Navn.

²⁶ Jeg sier dette med respekt, men jeg sier det for å synke inn. Jeg fikk mer forståelse, og bedre fellesskap, med en flokk afrikanske heksedoktorer enn jeg hadde med den gruppen av forkynnere den morgenen. De viste mer ettertanke for Guds Ord, og spurte spørsmål, for det... slik at jeg kunne gi dem håpet som lå inni meg, for håpet om det Evige Liv.

²⁷ Disse forkynnerne hadde ingen tid for Det i det hele tatt. Innen kort tid, så snart du sa noe, gikk de ut. Og derfor er det slik det er. De har bestemt seg, de bare blir såpass lenge, og det er alt de ønsker å vite. Dersom ett Ord ikke stemmer med en hvilken som helst ubetydelig ting som de tror på, kan de ikke bli og lytte på Det ferdig. Det er grunnen til at de ikke kunne tro Jesus Kristus ved Hans første komme. Det er grunnen til at de vil gå glipp av Ham i det Andre.

²⁸ De går glipp av Ham hver gang. De har alltid gjort det. Og Han har åpenbart Seg Selv i Moses, åpenbart Seg Selv i Noah, åpenbart Seg Selv i Elias, alle profetene, de har gått glipp av det hver gang. Jesus sa, “Hvilke av deres fedre har ikke lagt profetene i gravene der ute som de pryder nå?” Det er sant. Det har alltid vært sant. Det er sant ennå i dag.

²⁹ Og, likevel, midt i alt dette, får vi påbud om å se. “Se på Ham, alle verdens ender.”

³⁰ Noen ganger kommer de inn, dømmer en mann deg for hva slags klær. Hvis du ikke har på deg forkynner-klær, og så videre, så er det ut, de vil ikke ha noe med deg å gjøre. Noen ganger ønsker de å se for å finne ut hva slags utdannelse du har, om du uttaler ordene dine riktig, om du står korrekt, hvordan du bruker dine substantiver og pronomener.

³¹ Ærlig talt, så vet jeg ikke hvilket som er substantiv eller pronomen. Jeg kunne ikke si deg det. Så, det, det er ut, for meg, og jeg—jeg vet simpelthen ikke. Jeg kunne ikke se forskjellen mellom et substantiv og et pronomen. Jeg gjorde det da jeg gikk på skolen, men jeg har glemt det for lenge siden.

³² Jeg kjenner bare én ting, og det er Jesus Kristus i kraften av Hans oppstandelse, det er alt jeg vet å snakke om. Adjektivene og pronomenene, vet jeg ingenting om. Og jeg tror det er derfor vi alle kommer sammen i møter som dette, er å kjenne Ham; ikke kjenne substantiver og pronomener, men kjenne Ham, Jesus Kristus, i kraften av Hans oppstandelse.

³³ Nå, noen mennesker, når de ser til Jesus, ser de og ser Ham, ser og ser på Ham, og, når de ser Ham, ser de i Ham bare en menighets-grunnlegger, eller en—en—en

menighets-organisator, eller kanskje en—en læresetning for en menighet. Det er det mange mennesker ser til Jesus for å se. Han er bare en ny læresetning som ble lagt til en gammel doktrine. Nå mange mennesker ser og ser Ham på den måten.

³⁴ Noen ser og ser Ham som en myte, julenissen. Eller, noen av dem ser til Ham som en historisk hendelse som Gud gjorde for mange år siden. Noen av dem ser til Ham ennå som en baby i en krybbe.

³⁵ Men, spørsmålet er, hva ser du når du ser på Ham? Ser du den andre personen i treenigheten, eller ser du en treenighet, tre i En? Du vil bare se Ham når du ser på Ham gjennom Ordet. Det er den eneste måten du vet Det, fordi Han er Ordet. Det vil åpenbare Ham Selv. Avhenger av hva du ser etter.

³⁶ Dersom du vender deg til Ham, for å argumentere, da gjør du en feil. Han argumenterte ikke. Det passet seg ikke for Ham å argumentere.

³⁷ Husk, du ser Ham når du ser på Ham gjennom Hans Ord, og gjenkjenner Ham. Nå kan du ikke se Ham før dine øyne er åpnet for sannheten. To menn kan se på det samme Skriftstedet og være uenige; en av dem må ha rett, og den andre feil.

³⁸ Noen ganger er det ting som skjer rundt oss, som vi ikke kan forstå; andre sier de ser ting, andre ser ingenting med det.

³⁹ Se i Dotan der nede, den dagen da Elias hadde blitt omringet av den syriske hæren. Og hans trofaste tjener, Gehasi, som bodde sammen med ham, betjente ham, lagde mat for ham, og holdt klærne hans rene, helte vann over hendene hans; var hos ham, dag og natt, lyttet til ham undervise og forkynne. Og den morgenen da han våknet, kikket han ut og han så den syriske hæren overalt; han sa, "Min far, å nei, se på motstanden vi har, hele den syriske hæren!"

⁴⁰ Dere ser, Elias, da han stod opp, og kikket, så han noe som Gehasi ikke så. Og derfor ba han, "Gud, åpne denne unge manns øyne." Nå, hans øyne var vidåpne, men han sa, "Åpne hans øyne, så han kan se." Og da hans øyne, åndelig, ble åpnet, var hele fjellet fullt av vogner av Ild og Engler overalt rundt profeten. Ser dere, det var annerledes da hans øyne ble åpnet.

⁴¹ Nå, folk ser på Ordet, bokstavelig, og det er slik det er meningen du skal se på Det, men Det uttaler Seg både bokstavelig og åndelig. Ånden får Ordet til å leve til løftet. Med andre ord, Det er et Frø, Ånden gir Det Liv. Den salver, Den gir Det Dets—Dets energi, slik som regnet gir frøet som er begravet i jorden. Det bryter frem, Liv. Og når du ser på Jesus som det lovede Ordet for tiden, så vil det bli åpenbart for deg. Hvis du ser på Ham, vil du se at Han er den samme i går, i dag, og for evig, den samme Kristus.

⁴² En porsjon av Guds Ord har blitt tildelt hver generasjon, hele veien fra 1. Mosebok. Gud sender alltid noen. Vanligvis klusser de kirkelige så mye med Det inntil det er i tradisjoner, og så videre, slik som det var i Jesu komme, og så sender Gud en profet. "Herrens Ord kommer til profeten," han åpenbarer Det. Steinet til døde, eller slått ut, sparket ut; og så, etter han har vært død en stund, bygger de graven hans og sier han var en stor mann. De lever i en skygge av hva han var der tilbake, og de avviser Ordet som går videre i dag.

⁴³ Det er akkurat som mennesket: han snakker alltid om hvor mektig Gud er og hva Han har gjort, hvilke ting Han kommer til å gjøre, og ser ikke de tingene Han gjør akkurat nå. Skjønner? Han ser på Ham i historien, ser på Ham i profetien, men glemmer at Han gjør det samme akkurat nå som Han gjorde da. Men, det er bare menneskelig.

⁴⁴ Vi la merke til disiplene, en gang, etter . . . Vel, det var den første Påskemorgenen. Hvilken morgen! Jesus, oppe fra de døde, og gikk iblant blomstene. Og to venner, Kleopas og en av vennene hans, var på vei til Emmaus. Og de gikk bortover og snakket, med sorg i hjertet. Og en Mann kom frem fra buskene, og gikk sammen med dem resten av dagen, og snakket til dem om Kristus. Og den kvelden, ba de Ham. Han lot som at Han ville gå forbi dem, men de ba Ham om å komme inn. Han gjorde det.

⁴⁵ Og, da Han gjorde det, gjorde Han noe der på den måten Han gjorde det før Sin korsfestelse og Sin oppstandelse. Før Han ble korsfestet, så de Ham gjøre det akkurat som Han gjorde. De gjenkjente at det var Ham, selv om de hadde vært sammen med Ham hele dagen lang og ikke gjenkjent Hvem Han var.

⁴⁶ Det er mulig, i dag, at gode menn, fine menn, vandrer med Kristus, og leser Hans Ord, og likevel ikke gjenkjenner at dette er tiden da visse ting fra denne Bibelen må bli oppfylt. Det er tiden som vi lever i, tiden er for hånden da disse tingene må bli gjort. Det er skrevet, og derfor må det bli oppfylt fordi Gud lovet det. Ja, våre øyne må bli åpnet for å se Ordet. Nå, du kan se på Ordet . . .

⁴⁷ Fariseerne hadde trukket ut fra Ordet helt nøyaktig på hvilken måte Messias skulle komme. De trodde de hadde rett. Og her ble Han født og vandret midt iblant dem, og de fordømte Ham; da Han sa til dem, "Dere gransker Skriftene, for i Dem tror dere at dere har Evig Liv, og det er De som vitner om Meg."

"Gransk Skriftene."

De sa, "Vi er Moses' disipler."

⁴⁸ Han sa, "Hadde dere vært Moses' disipler, hadde dere kjent Meg, for Moses skrev om Meg."

49 Og Han gjorde det. Moses sa, “Herren deres Gud skal reise opp en Profet slik som meg, en lovgiver, og så videre, og en Profet, og Ham skal folket høre.”

50 Ser dere, om de hadde kjent Moses’ skrifter, hadde de kjent Ham. De trodde de kjente Moses’ skrifter, men, ser dere, de kjente det ikke. Ser dere, det var akkurat det de var forblindet for.

51 Så bare noen få ord fra Ham, på den måten, hva gjorde de? Før opp og sa, “Denne Mannen har en djevel. Kommer for å lære oss? Hvilken skole kom Han fra? Vi har ingen dokumenter på ham. Lurer på hvem sitt medlemskort Han går rundt med?” Eller, noe sånt var spørsmålet.

52 Men de gikk glipp av å se og forstå at akkurat den Gud som hadde lovet Ordet, stadfestet det rett der gjennom Personen Jesus Kristus, for Han var Lyset for tiden. Han var Lyset som folket kunne vandre i. Og, kun Guds Ord frembringer Lys. Kun Guds Ord frembringer Lys.

53 Guds Ord frembringer solskinnet. Guds Ord frembringer jorden. Guds Ord frembringer luften. Alt er Guds Ord manifestert, alt som har en virkelighet i seg.

54 Da Han var her, sa Han, “Jeg er Gud, og foruten Meg er det ingen andre.”

Noen så. La oss ta noen som så.

55 Jesaja, en gang, en ung profet... Her forrige gang i Phoenix, talte jeg om ham, til–til forretningsmennene, tror jeg det var. Hvordan han hadde lent seg tungt mot kongens skulder, Ussia, og vi finner ut at Ussia ble ovenpå og han ble rammet av spedalskhet. Da måtte Jesaja gå ned til templet og be, og si, bekjenne seg som en synder. Og han så kjerubene komme frem, med vinger som dekket sine hellige ansikter, og føtter, og flygende med vinger, og ropte, “Hellig er Herren Gud.” Da Jesaja fikk et glimt av Jesus Kristus, her er det han så. Han så ikke bare en helt vanlig mann. Han så ikke en filosof.

56 Slik som de fleste av våre protestantiske menigheter i dag, jeg tror det er seksti-åtte eller åtti-seks prosent av dem, i en undersøkelse, som fornektet troen. De fornektet jomfrufødselen til Jesus Kristus; våre protestantiske predikanter. Det er riktig. Dette er fra statistikker. Rett ut, fornektet de jomfrufødselen. De tror ikke at den faktisk var jomfruelig. Så, derfor, Jesaja så ikke noe slikt som det. Noen av dem, de sier, “Han var en god mann.” Noen av dem, slik som noen av denominasjonene våre i dag, sier, “Han var en god Mann. Ja visst, det var ingen feil i Ham, men, jeg sier dere, Hans Ord kan ikke bli anerkjent eller trodd i dag.”

57 Vel, en hvilken som helst lære og en hvilken som helst tro som er etablert på utsiden av Guds Ord, gå fra det. Jesus sa, "Ethvert menneskes ord vil slå feil, men Mine vil ikke. Himmel og jord skal forgå, men Mine Ord skal aldri forgå."

58 Så, derfor, en hvilken som helst læresetning eller noe som ikke er bygget på dette Guds Ord, hele Guds Ord! Jesus sa, "Mennesket skal ikke leve av brød alene, men av hvert Ord." Ikke bare et Ord *her* og et Ord *der*, og en liten ting her og der, og sette Det sammen; men "Ethvert Ord som går ut av Guds munn!" Mennesket skal ta ethvert Ord fra Bibelen! Sette Det sammen. . . Det er allerede samlet; bare les Det og tro Det, handle på Det, Gud vil ære Det.

59 Nå finner vi ut at, Jesaja, da han kikket. Hva så du, Jesaja? Han så En som het, "Rådgiver, Fredsfyrste, veldige Gud, evig Far." Det var det han så.

60 Dersom jeg hadde kalt på en annen mann, Daniel, en gang hadde du muligheten til å se Ham. En stor profet, hva så du? Han sa, "Jeg så en Stein, hugget ut fra fjellet, uten hender, og Den rullet inn i verdens kongeriker og knuste dem i stykker, og de blåste bort som agnene på sommerens treskegolv. Og Steinen vokste til et stort fjell som dekket hele jorden." Det var det han sa om Ham.

61 Derfor, Han vil regjere over verden, en dag. Folk kjemper i dag for en verdenshersker; hver nasjon ønsker sitt språk, sine—sine tanker; hver denominasjon ønsker sine grupper fremfor de andre. Men det kommer En, og det vil være Jesus Kristus. Han er universets Hersker; ingen mindre enn Gud Selv.

62 Nebukadnesar, en dag, hadde gjort noe ondt, han kastet tre troende barn inn i ildovnen. Og da han åpnet døren for å se hvordan det gikk med dem der inne, så han den fjerde Mannen på innsiden av ovnen. Og hva så du da du kikket, Nebukadnesar? Han sa, "Han så ut som Guds Sønn." Det var det han så da han kikket inn i en forbrytelse som han hadde gjort, det var En som så ut som Guds Sønn.

63 Esekiel tok en kikk en dag, han sa, "Jeg så Ham, også, og Han var et Hjul i midten av hjulet, som gikk rundt, midt oppe i luften." Det var det Han så ut som for Esekiel.

64 Johannes, den største av alle profetene, han var den som introduserte Jesus. Jesus sa han var "større enn alle andre menn som var født." Har du noen gang tenkt på hvorfor det? Resten av dem talte om Ham, "Herrens Ord kommer til profeten," det er slik Bibelen sier, og i alle de andre profetene kom det til dem i visjoner. Men da Ordet kom til Johannes, var Det kjød. Jesus var Ordet. Han er Ordet. Han var alltid Ordet, men det var her Guds fylde "ble kjød og tok bolig iblant oss." Da Han kom til ham i vannet, var han en profet. Og dersom

Ordet ble kjød, måtte Det komme til profeten. Ordet, hvor enn Det er, Det må komme til en profet, fordi en profet er den Ordet kommer til. Og Johannes var profeten for tiden.

⁶⁵ Og da Ordet kom til ham, gikk ut i vannet og sa, “Jeg ønsker å bli døpt.”

⁶⁶ Og Johannes sa, “Jeg trenger å bli døpt av Deg, og hvorfor kommer Du til meg?”

⁶⁷ Han sa, “La det bli slik nå, for slik sømmer det seg for oss å fullføre all rettferdighet.”

⁶⁸ Har du noen gang tenkt på hvorfor Johannes sa det? Hvorfor ville Johannes si det til Jesus? Hvorfor? Fordi det var . . . Det sømte seg for dem. De var . . .

⁶⁹ Der var profeten og Ordet, og Ordet hadde kommet til profeten, nå sømnet det seg for dem at all rettferdighet måtte bli fullført. Hva skjedde? Så døpte Johannes Jesus. Fordi, Johannes som var en profet og kjente Ordet, offeret måtte bli vasket før det ble ført frem, og det var derfor Johannes døpte Jesus.

⁷⁰ Johannes kikket, og han så. Hvordan visste han at dette var Jesus? Han så en due, som hadde blitt fortalt ham av Guds Ånd. “Og Han du ser Ånden komme ned på, og bli over, Han er den Ene som skal døpe med den Hellige Ånd og Ild.”

⁷¹ Noah skuet. Vi finner ut her, at det var enda en mann som skuet, som het Noah—Noah. Han skuet og så Guds rettferdighet over . . . Den rettferdige Guds dom, rettere sagt, over en ond, Ord-fornektende generasjon, som ble øst ut. I sin visjon, siden Noah var en profet, hadde Gud gitt ham en visjon om hvordan han skulle bygge arken, og instruerte ham i hvordan han skulle lage byggverket, hvordan det måtte bli bygget. I dette, hvordan kunne Noah, hvis ikke denne visjonen var Guds Ord, da han så denne vreden og lagde en måte å forberede seg på?

⁷² Alltid, før kommende dom, blir det gjort en forberedelse. Det er alltid Guds Ord.

⁷³ Og da han konstruerte Guds Ord sammen, og vitnet om at visjonen hans var sann og at han trodde på den, gjorde spottere narr av ham, og så videre. Men Noah hadde sett fremover og sett Guds rettferdighet måtte kreve dommen over folket, og han konstruerte en ark for å redde sin egen husstand. Da han så, så han den kommende Guds vrede, og han gjorde forberedelser slik at folket kunne unnfly dette.

⁷⁴ Det samme gjorde døperen Johannes, han gjorde forberedelse for redningen.

⁷⁵ Og det samme gjør den Hellige Ånd, i dag, som en forløper for Jesu Kristi Komme, bygger en bygning, Jesu Kristi Legeme. Vi er døpt inn i Det; ikke ved en læresetning, ikke ved en denominasjon eller et håndtrykk. Men, “Ved Guds Ånd er

vi døpt inn i Jesu Kristi Legeme,” en bygning som vil stå i dommen, fordi Det allerede er blitt dømt. “Når Jeg ser Blodet, vil Jeg gå forbi dere.” Ja.

Noah, han skuet og han så hva som kom.

⁷⁶ Moses så, og en dag, så han en Ildstøtte. Den tiltrakk Seg oppmerksomheten hans. Denne store teologen, han hadde gått på med all sin teologiske opplæring, og sin forståelse (fra sin mor) av Ordet Selv. Om hvordan han skulle utfri Israels barn. Men da han prøvde på sin måte, mislyktes han. Og selv om moren hans grundig hadde instruert ham om hva han skulle gjøre, og hva han ville gjøre, og hva Gud hadde reist ham opp for. All denne kunnskapen, så bra som den er, og den er bra, men allikevel måtte den settes til side. Det var bare mekanikken.

⁷⁷ Mekanikken er ikke det som driver bilen. Det er dynamikken som driver den.

⁷⁸ Mekanikken driver ikke menigheten; det er dynamikken, den Hellige Ånd som kommer inn i dette Ordet. Det er ikke et seminar som lærer deg all teologien og den greske oversettelsen. Men det er den Hellige Ånds dynamikk der inne, for å sette Det i brann og for å få det til å skje, og for å få det til å leve helt nøyaktig hva det lovede Ord er for denne tiden. Ikke mekanikken; dynamikken! Det trengs mekanikk og dynamikk, Ordet og Ånden, de er det Ene som gir Liv.

⁷⁹ Det Gud lovet for tiden, se etter at det skal bli oppfylt. Du må se til Ham, fordi Han er Ordet. Og den eneste måten du kan se til Ordet, er å se til Ham. Se til Ham, Han er Ordet, og Ordet som er lovet for denne tid vil bli oppfylt i denne tid. Noahs tid kunne ikke bli oppfylt i denne tid; det var bare et bilde, Moses' tid, og så videre. Men dette er tiden da Gud har lovet disse tingene som vi nå gleder oss over, disse tingene som vi nå ser, som verden ler av, denne store betydningsfulle kraften til den Hellige Ånd som kan forandre en synders hjerte, som kan ta et lunkent menighetsmedlem og gi ham et vitnesbyrd som setter menigheten i brann, der han kom ut fra. Det var dynamikken som kom inn i Ordet.

⁸⁰ Som jeg ofte har sagt, jeg har funnet to klasser av mennesker. Den ene er fundamentalisten; posisjonelt vet han hvor han er i Kristus, på grunn av Ordet, men han har ingen tro på det han gjør. Han har ikke fått den Hellige Ånd. Så finner jeg pinsevevnerne, mange av dem har fått den Hellige Ånd, men vet ikke hvem de er. Akkurat som en mann som har penger i banken og ikke kan skrive en sjekk, og den andre kan skrive en sjekk og har ingen penger i banken. Hvis du kunne få de to sammen, hvis du kunne få pinsevevneren til å innse hvem han er, og komme tilbake til det ekte, fullstendige Guds Ord; med dåpen i den Hellige Ånd, ville det sette verden i brann igjen med en ny pinsevekkelse. Broder, søster, det er sant.

81 “Se hen til Meg, alle dere jordens ender; for Jeg er Gud, og foruten Meg er det ingen annen.”

82 Åh, vi kan skjelne kommunisme, vi kan skjelne alt annet, men undrer på om vi kan skjelne porsjonen av Ordet som er tildelt av Gud for denne tid? Jeg undrer på om vi kan se tegnet som Gud fortalte oss ville være her på jorden i denne tid? Jeg undrer på om vi gjør det?

83 Ja, tilbake til Moses igjen. Han var all...hadde all mekanikken i det, men en dag i en brennende busk, hørte han en Mann tale ut med en menneskelig røst, en brennende Ildstøtte avsides i en busk, talte ut med en menneskelig røst, og sa, “JEG ER DEN JEG ER. Og Jeg har hørt Mitt folks sukk. Jeg kommer i hu Mitt Ord, og Jeg har kommet ned for å utfri dem. Og Jeg sender deg for å gjøre det.” For en forandret mann det var, så snart han fikk...Han hadde mekanikken, men han hadde fått dynamikken i det. “Sannelig, Jeg vil være med deg.” Det var alt som trengtes for å få Moses til å gå, han kikket og han så i den brennende busken.

84 Senere på reisen, finner vi Israel da de kom ut. De så, også, og fikk se en messing-slange. Og i denne messing-slangen som var satt opp for deres sykdom...De hadde syndet, og de så en messing-slange. I denne messing-slangen de så, var et bilde, på dommen som Gud ville legge på Jesus Kristus, for å dø for alle oss uverdige syndere, skyldige. Det var det han så.

85 Disiplene så på Ham, en gang, i vanskeligheter, ute på sjøen, og hva så de? De så sin hjelp. De så hjelp komme gjennom Ham.

86 Marta, en dag da hun hadde et dødsfall i familien, hennes egen bror var død, Lasarus, den eneste broren hun hadde. Hun så til Ham i dødens stund, og hun så oppstandelse og Liv. Det var det hun så i Ham. Nå, det virket som om Han hadde sviktet henne; Han hadde reist bort da broren hennes døde. Men før en visste ordet av det, plutselig fant Han ut...Etter at gutten hadde vært død, og begravet i fire dager, han stinket allerede.

87 Marta visste at det noe ved Ham som var annerledes. Hun hadde lest Skriften. Hun trodde at Han var Guds Sønn, Immanuel, Gud manifestert. Hun visste at Han var Guds representant. Og hun visste, hvis Elias kunne reise opp en død baby, og han bare var en porsjon av Ordet, for tiden; Kristus var fyllden av Ordet, visste hun med sikkerhet at Han hadde kraften til å reise opp broren hennes. Og da hun gikk til Ham i dødens stund, i sorg, fant hun oppstandelse og Liv da hun så til Ham. Hun så ikke til Ham for å kritisere Ham, eller spørre Ham hvorfor Han ikke kom, eller betvile Ham.

88 Du skulle aldri betvile Guds Ord. Det var det som fikk hele menneskeslekten inn i problemer, da Eva tvilte på om Gud ville holde hele Sitt Ord eller ikke. Jeg sier i kveld, brødre,

tiden er kommet da vi må tro ethvert Ord som Gud skrev. Det er hver tøddel, Sannheten. "Mennesket skal leve av hvert Ord som går ut av Guds munn."

⁸⁹ Nå finner vi ut at Maria fant oppstandelse og Liv.

⁹⁰ Det samme gjorde Jairus, den lille presten, en hemmelig troende, for da han så Jesus og så hen til Ham, fant han oppstandelse og Liv.

⁹¹ Det sultne folket så til Ham, en dag, og fant styrkende brød; et bilde på at den sultne i dag kan finne Livets Brød, ikke finne en læresetning. Du finner ikke en grunnlegger, du finner ikke en reformator; du finner Liv når du finner Kristus, Livets Brød.

⁹² Den døende tyven så hen til Ham, i nødens stund, og hva fant han? Han fant Hans tilgivelse. Hvem ellers kunne han se til? Den romerske regjeringen ville ikke tilgi ham. Ingen andre ville tilgi ham. Men han så hen til Jesus, i sin nød, og han fant Noen Som kunne tilgi ham.

⁹³ Min broder, søster, i kveld, dersom du henger slik som han gjorde da, på fordømmelsens vektskål; og vet, at om du døde, i kveld, som et lunkent menighetsmedlem, eller en lunken pinsevern, eller hva enn du kan være, vet du hvor du havner. Se hen til Ham, i kveld, den Ene Som kan sette deg fri. En, i kveld, dersom du bare er et medlemskap alene, og ikke vet hva det betyr at Kristi oppstandelse lever i et menneskehjerte, se hen til Ham. Han er Gud, og Han alene. Du vil finne tilgivelse slik som denne stakkars, tykke, syndesyke tyven gjorde, da han hang på Korset.

⁹⁴ De syke så hen til Ham. Hva fant de? De fant en Helbreder. De syke i kveld kan fortsatt se hen til Ham, og finne en Helbreder. De fant i Ham det som var representert i messing-slangen; dersom det var bildet, var dette motbildet. De blinde kikket og kunne se. "Han er den samme i går, i dag, og for evig." Hebreerne 13:8.

⁹⁵ Dikteren så en gang, for å se hva han kunne se. Blinde Fanny Crosby kikket en gang, for å se hva hun kunne se. Da hun var blind, var dette svaret hennes:

Du er en Strøm av trøst for meg,
Mer enn livet for meg,
Hvem har Jeg på jorden foruten Deg?
Eller hvem i Himmelen foruten Deg?

⁹⁶ Eddie Perronet, en gang, da han ikke fikk solgt sangene sine og han lurte på hva han skulle gjøre. Og han gikk tilbake til kontoret sitt, og inspirasjonen falt over ham, den Hellige Ånd; grep tak i pennen, og han så og han så Ham i kraft, og han skrev og noterte ned sangen:

Hyll alle sammen Kraften i Jesu Navn!
 La Engler bøye seg i støvet;
 Hent frem den kongelige krone,
 Og kron Ham Herre over alle.

Det var det han så i Ham. Åh, du store!

⁹⁷ Peter, en lokal fisker; da broren hans hadde vært med på Døperen Johannes sin vekkelse, Andreas. De hadde snakket om det, om hva Messias ville være, og diskutert det. Faren hans hadde sagt til ham at, “Det vil bli mange fanatikere som vil stå frem, rett før Messias, men du vil kjenne Ham. Han vil være en Profet. Herren sa, ‘Han vil være en Profet.’ Vi er klar over at vi skal tro profetene våre.”

⁹⁸ Og endelig, en dag, med all overtalelsen Andreas kunne få til, fikk han endelig Peter til å komme å høre på Ham, fordi Han skulle ha et møte der nede ved kysten, en morgen. Han gikk ned for å høre Guds Ord. Og mens han gikk bort til Jesu Kristi Nærvær, hva så Peter da han kikket på Ham? Han sa, “Du, ditt navn er Simon, du er Jonas sønn.” Det avklarte det for alltid. Han visste at Guds Ord hadde blitt oppfylt.

⁹⁹ Natanael, en gang, en ekte Gammel-testamentlige troende, som så frem mot Messias’ komme. Han ble tatt med av Filip, en venn av seg, i Jesu Nærvær, som stod oppe på en plattform, en kasse, hva enn det var, og ba for de syke. Og da Natanael gikk inn i bønnekøen, eller hva det var, og fikk det første glimtet av Ham, hørte han en Røst komme tilbake til seg, og sa, “Se en israellitt, som det ikke er svik i.”

¹⁰⁰ Han sa, “Rabbi, når kjente Du meg? Når i all verden så Du meg?”

¹⁰¹ Han sa, “Før Filip kalte på deg, da Jeg var. . . da du var under treet, så Jeg deg.”

¹⁰² Hva bekjente Natanael at han så? Hva sa han? “Du er Kristus. Du er Israels Konge. Du er Guds Sønn.” Det var det han så da han så det sanne Guds Ord for den tiden. Fire hundre år uten en profet, og se Ham vite nøyaktig de tankene som var i hjertet hans og hva han hadde gjort, han visste at det ikke kunne være noen mindre enn Messias. Vi hadde ikke hatt det, de hadde ikke hatt det, og det var lovet, og alle visste at tiden var for hånden.

¹⁰³ På samme måte vet vi det samme i dag, vi vet at Jesus lovet disse tingene. Han sa, “Slik som det var på Lots tid, slik skal det være i Menneskesønnens komme, slik skal det være når Han kommer.” Vi ser at disse tingene skjer.

¹⁰⁴ Hva ser du når du ser? Ser du, tenker du på mytologi, eller—eller ser du en—en slags tankeoverføring, eller hva tenker du, slik de gjorde der tilbake? Fariseerne så på Ham, hva sa de? “Denne mannen har en djevel.” Det samme folket så på

den samme Personen, mennesker: en så Guds Sønn, et lovet stadfestet Ord; og den andre kalte det en djevel. Hva ser du? Hva ser du på i dag når du ser den Hellige Ånds Kraft feier inn i en bygning, og oppfyller Sitt løfte som Han i disse siste dager ville gjøre? Hva ser du når du ser? Dersom du ser Guds Ord stadfestet, så er det den Hellige Guds Ånd. Ja, sir.

¹⁰⁵ Natanael så det lovede Ordet som han hadde levd for, å se det salvede løftet bli kjød. Moses, profeten, hadde sagt så. Moses, den salvede profeten, hadde lovet det Ordet.

En kvinne ved brønnen, en dag.

¹⁰⁶ Mange mennesker hadde forkastet Ham. Fariseerne og saddukeerne hadde kalt Ham en "djevel." De sa, "Han har gjort dette ved spådom. Han var en ond ånd. Han var gal. Han hadde ingen steder å gå; det var det som var problemet med Ham, at Han bare var en—en forrædersk mann."

¹⁰⁷ Hva skjedde? Hva skjedde? Han gikk forbi Samaria, og byen Sykar. Og da han gikk ut dit, en dag, og satte Seg ned på det—det lille utsiktspunktet der. Det var en kvinne der som kom ut for å få litt vann, og hun sa . . . Og Han hørte henne. Hun hørte en Røst som sa, "Gi Meg å drikke, kvinne." Og Han . . . Hun kikket bort, hva så hun?

¹⁰⁸ Først, kunne hun ikke forstå det. Hun satte spørsmålstejn ved Ham. "Det er ikke vanlig for dere samaritanere å—å be, eller dere jøder å be samaritanere om slikt."

Sa, "Men, kvinne, dersom du visste Hvem du snakket med!"

¹⁰⁹ Husk nå, det var et lite Lys, Livssæd som lå der, som hadde blitt forutbestemt fra verdens grunnleggelse. Hun så etter Det. Hun var lut lei av all teologien deres og ting som de hadde sagt. Men hun så etter noe, fordi hun visste det skulle komme en Messias.

Og Han sa, "Gå og hent din mann og kom hit."

Hun sa, "Jeg har ingen."

Sa, "Du har fortalt sannheten. Du har hatt fem."

¹¹⁰ Kviikt, våknet den lille sæden til Liv. Hva så hun? Hun så Messias-tegnet, i en Mann. Hun så det lovede Ordet manifestert. Hun sa, "Herre, jeg ser at Du er en profet. Vi har ikke hatt en på hundrevis av år. Vi vet at vi er lovet at Messias skal komme, og, når Han kommer, vil Han fortelle oss dette. Det er det Han vil gjøre." Skjønner? Hva så hun, hva så hun? Hun så tegnet som var lovet for den tiden, manifestert.

¹¹¹ Den Hellige Ånd er lovet for denne tid, kraften av Hans oppstandelse, en Menighet, som, "Disse tegn skal følge dem som tror." Jesus lovet, "Og de tingene Jeg gjør skal dere gjøre også." Hva ser du når du ser?

¹¹² Når du går i menigheten søndag morgen, ser du etter et fint orgel, en velkledd forkynner, et kor med kapper, en flokk med kvinner med sminke på seg? Hva ser du etter, en slags forening i menighetene? Du tilhører *dette* og *det*. Hva ser du etter? Det er omtrent alt du ser. Hør her. Ikke rart, når du praktiserer det flate Evangeliet, og ser den Hellige Ånd komme inn og manifestere Det iblant en gammeldags flokk med mennesker, så er det fremmed for deg, det er vanskelig for deg å tro.

¹¹³ Som jeg sa her om kvelden, om Josef, "Det var vanskelig for ham å tenke på at Maria var gravid. 'Hvordan kunne hun være det, en hellig liten kvinne som det, og hun sa at Gabriel hadde besøkt henne?'" Men det var så uvanlig. Det var så uvanlig for en ting som det. Det hadde aldri skjedd før.

¹¹⁴ Det er der Gud bor, i det uvanlige, for det kjødelige sinn. Men de som tror at Han er den samme i går, i dag, og for evig, er alle ting mulig. Ethvert Ord som Han lovet vil bli oppfylt. Det er de uvanlige tingene som gjør Ham til Gud. Han går til de uvanlige. Han gjør alt uvanlig for folket. Ja, sir. Ja vel.

¹¹⁵ Kvinnen så på Ham, og hun så Messias-tegnet, Gud manifestert i kjød. Mange, det samme folket, kikket og så ikke noe.

¹¹⁶ De vantro på Noahs tid, hva så de? En fanatiker, som famlet i vei på det han kalte en båt. Det var alt de så. Da, selve båten i seg selv ble bygget utfra en visjon fra Allmektige Gud. Akkurat den tingen han hamret på, var budskapet han forkynte, han bygde utfra budskapet sitt, og vitnet om at han var rettferdig og så fremover. Han levde det han forkynte.

¹¹⁷ Det er det vi burde gjøre i dag. Ingen mann har rett til å forkynne før han er fylt med den Hellige Ånd. Riktig! Teologer og matematikere, og så videre, kan forklare Det helt bort fra deg. Men hvis en mann noen gang har vært midt ute i ørkenen, på det hellige stedet, og møtt Gud slik Moses gjorde, er det intet menneske som kan ta det bort fra ham. Han vet! Han var den som var der. Det er ingen som kan fortelle ham noe om det. Han var der. Det er grunnen til at Jesus befalte disiplene Sine, "Ikke forkynn før dere drar opp til byen Jerusalem og mottar Kraft fra det Høye, da skal dere være vitner om Meg." Det var det de så. Ja, sir.

¹¹⁸ Noah. De kunne ikke se noe; hva gjorde de etter å ha gjort det? Overså Guds Ord og førte dom over seg selv. Det er korrekt.

¹¹⁹ Jeg sier, med Jack Moore, siterer ham ikke, men sier dette, fordi jeg tror det er i rett tid nå. Jack Moore sa, "Hvis Gud ikke senker Amerika og brenner det opp, må Han reise opp Sodoma og Gomorra og be om unnskyldning for å ha brent dem opp." Og det er sannheten.

¹²⁰ Gud er rettferdig. Hans Ord har en rettferdig gjengjeldelse, og Han vil uten tvil dømme verden for dens handlemåte imot Hans Ord i dag. Uansett hvor mange samlinger vi har, hvor mye religiøse samlinger vi har, det er ikke det. Dette Ordet!

¹²¹ Hør her, det har aldri vært en mer religiøs tid enn det var på den tiden da Jesus kom på jorden, åh, alt var slukt opp av religion og tradisjon, og det var helt feil!

¹²² Likeledes var det da Amos, den lille, skallede predikanten; vi vet ikke hvor han kom fra. De to små øynene hans smalnet da han kom opp over åsen og kikket ned i Samaria. Det var en stor turistby, slik som Phoenix. Mange av menneskene kom fra hele verden, for å se, se på denne store byen, hvor vakker den var. Åh, alt mulig fant sted, nattklubber og et sikkelig sted for forlystelser, "et sted å bo," sa de. Men da denne lille bondegutten, drevet av den Hellige Ånd, kom ned gjennom der, hadde han ingen til å gå i forveien og gjøre forberedelser for møtet hans, han hadde ingen plakater oppe, ingen denominasjon som han kunne slutte seg til, eller noen til å støtte ham. Men da han gikk opp over åsen og smalnet de små øynene, mens han kikket ned over byen, så han noe som ingen av de andre så. Alle sammen så byens festligheter og slikt. Men han så Guds forestående dom, og han profeterte imot den. De kalte ham "gal." Men elleve år senere, skjedde alt sammen helt nøyaktig slik han sa.

¹²³ Menn som kan se på menigheten den retningen den går i dag, og folk den retningen de går, og forutsi velsignelser i fremtiden? Jeg forutsier dom, bare det. Den rettferdige Gud krever dom, for å overse Hans Ord. Han er rettferdig til å komme og identifisere Det foran oss, og å gjøre Det rett. Men en rettferdig Gud, gjennom alle tider, Han kan ikke forandre Sin plan. Han forandrer aldri Sin plan. Han er den samme i går, i dag, og for evig. Hans veier er de samme. Hans Ord er det samme. Alt, Han er den samme. Han er full av nåde når noen er rede til å omvende seg, men dom vil følge dersom du ikke omvender deg.

¹²⁴ Farao, da han kikket på, og en såkalt fanatisk, såkalt fanatisk profet, med mange krav om befrielse, det var alt han så. Men israelittene så Guds hånd over Moses. Ja, sir.

¹²⁵ Den rike mannen kikket og så, hadde potensiale, men organisasjonen hans var større enn hva han kunne gå gjennom med Det. Hvor er hans neste blick? Han kikket ut av helvete. Det er riktig. Dommen kom til ham. Det var neste gang han kikket. Slik vil det bli med mange mennesker i dag.

¹²⁶ Den romerske soldaten tok en titt, en gang, da de korsfestet Jesus. Han så for å se hva Han hadde gjort, men det var for sent da.

¹²⁷ Venner, Amerika kommer til å gjøre det, også. De kommer til å se en dag, og si, "I sannhet, det var Guds Sønn," men det vil være for sent. De hadde ledd og gjort narr for siste gang.

128 Han kunne bare se da og se hvor han kunne ha blitt frelst, men det var for sent da. Han hadde korsfestet Livets Prins.

129 Og så mange ganger, i dag, jager menneskene Jesus Kristus bort fra hjertene sine, når de tydelig ser Ham stadfeste Hvem Han er, midt iblant oss. Ja, sir.

130 Pilatus tok en titt, en dag, og ble overbevist, men politikken hans var for mektig. Han kunne ganske enkelt ikke, han kunne ikke stå frem med det.

131 Luther tok en titt, og han så rettferdiggjørelse. Han gikk med det. Deretter organiserte de seg.

132 Wesley kom, så helliggjørelse da han så på Kristus, at menigheten burde bli helliggjort. Og gikk rett videre med hellig- . . .

133 Pinseveennene kom og så restaurasjonen av gavene. Hva gjorde de alle sammen? Helt nøyaktig det som katolikkene gjorde, organiserte det, satte det rett tilbake igjen.

134 Å Gud! En dag tok jeg en titt, og, da jeg gjorde det, så jeg Alfa og Omega. Jeg så Begynnelsen og Enden. Jeg så Jesus Kristus den samme i går og . . . Jeg så en Tilgiver av min synd. Jeg så Noen som tok mitt sted. Du store!

Hva ser du når du ser?

135 Jeg ser akkurat nå på en gammel venn av meg, Bill Dauch, som sitter her. Mannen blir nitti-to år gammel. Noen få dager siden, for ikke lenge siden, rettere sagt, rundt seks måneder siden, fikk han total hjertesvikt og hjerteinfarkt, samtidig.

136 “Legen sier han er døende.” Hans kone ringte meg og sa, “Broder Branham, kom. Han er døende. Bill er din venn.”

Og jeg sa, “Ja vel, jeg vil gjøre det.”

137 Og på veien bort til hjemmet hans, ba jeg. “Gud, jeg hater å måtte si ‘farvel’ til ham. Jeg vet at om han bare levde til jeg kommer dit, så kan jeg si ‘farvel’ til ham.” Under oksygen, total hjertesvikt, nitti-en år gammel. Jeg gikk ut på en bensinstasjon, og jeg kikket, og, da jeg gjorde det, så jeg Bill som kom nedover gaten og håndhilste på meg.

138 Her sitter han i kveld. Legen som fortalte ham det, er død. Og her sitter Bill Dauch i egen person, fra Lima, Ohio, kjører ned gjennom sludd og snø, følger hvert møte jeg drar til. Hvorfor? Vi så grundig; vi så noe. Den samme Gud som jeg snakket om i går kveld, der borte i Colorado, i en tid med en storm, jeg brukte synet, jeg så at Han var den samme i går, i dag, og for evig.

139 Her sitter herr Way, en engelskmann, sitter her på siden, akkurat her nå, la nettopp merke til at han satt der. Han er kommet fra Indiana. Han er en engelskmann. Hans kone er en—en sykepleier. Fin mann! En dag, snakket jeg med ham. Jeg

forkynte i møtet, han ble forarget over noe jeg sa, i sitt hjerte, og, da han gjorde det, falt han død om rett i forsamlingen. Der døde han. Hans kone tok tak i ham og kjente på ham; hans øyne, ansikt ble mørkt, hans øyne . . . ikke påtatt, hans øyne ble presset ut og gikk bakover i hodet hans. Jeg sa, "Stå stille." Kikket ned der på ham, og jeg tenkte, "Åh, der ligger den mannen, død."

¹⁴⁰ Gikk ned, la hendene mine på ham, han var like kald som det skrivebordet er. Han var død. Fru Way sa, "Åh, broder Branham, han er død! Han er død." Ropte av full hals.

¹⁴¹ Jeg kikket bort. Jeg så oppstandelsen og Livet. Jeg ba bønner som Jesus sa til meg, og broder Way reiste seg opp. Her sitter han rett her i kveld, kom opp fra de døde, og sitter rett her i kveld.

¹⁴² Det er riktig, herr Way, om du bare vil reise deg opp bare et øyeblikk, så folket kan se. Og her er Bill Dauch som sitter *her*.

¹⁴³ Hva er det? Fordi vi ser hen til Ham Som er den samme som reiste opp Lasarus, Han er den samme som Han var. Han er den samme i går, i dag, og for evig. Ja, Han forandrer Seg ikke.

¹⁴⁴ Her sitter en liten predikant her rett foran meg, som heter Blair. Den lille gutten hans var i en ulykke her om dagen, og hans kone sitter der, tørker øynene sine nå for tårer. De ringte meg på telefonen der nede, og han sa, "Broder Branham, den lille gutten vår var i en bil og kjørte nedover en skråning, og han er knust, fått hjernerystelse, og alt mulig. Han er død, nesten; puster bare så vidt." Sa, "Kan du be?"

Jeg sa, "La oss be."

¹⁴⁵ Og jeg begynte, så det for meg, dette på telefonen, og begynte å be. Jeg sa, "Herre Gud, hva skal jeg si til dem?" Jeg så en liten gutt som gikk, og løp og hoppet tau, løp nedover på den måten. Jeg sa, "Han kommer til å bli frisk." Og her er han i kveld. Og her sitter de her. Hvorfor? Fordi Jesus Kristus er den samme i går, i dag, og for evig.

¹⁴⁶ Se! Se! Hva ser du når du ser Ham? Jeg ser den samme Helbrederen. Amen. Jeg ser den samme Ene som vandret i Galilea. Jeg ser Ham i Hans kraft. Jeg ser Ham skjelne hjerters tanker og hemmeligheter, viser—viser frem tegnet rett før endens tid. Hvor vi kunne gå gjennom denne forsamlingen og utover nasjonene, og fortelle hva Han er i dag!

¹⁴⁷ Vet dere hva jeg tror? Slik som den gamle negeren sa en gang, i slavetiden. En dag, kom han, han sa, "Vet dere, det . . . Jeg er fri nå." Så begynte han å fortelle iblant de andre slavene, og slavene sa . . .

¹⁴⁸ Og det kom tilbake til eieren. Og eieren sa, "Kom inn her, Sam." Sa, "Hva er det du forteller om iblant slavene der ute?"

Han sa, "Sjef, jeg er fri."

Sa, "Hvordan er du fri?"

149 Han sa, "Jeg er fri fra syndens og dødens lov, for Jesus Kristus har gjort meg fri."

Han sa, "Sam, mener du det?"

Han sa, "Ja."

150 Sa, "Jeg vil gå ned og signere din løslatelse, og la deg gå og fortelle dine brødre om det."

151 Den gamle mannen forkynte i år etter år. Til slutt, en dag, kom han til veis ende, han måtte reise fra dette livet. Og mens han lå på sengen sin, i en koma i noen få dager, kom mange av hans hvite brødre for—for å besøke ham, si farvel til ham, for han hadde vært en modig gammel soldat for Kristus. Mens han lå der på sengen, våknet han, kikket rundt, og han sa, "Mose, er du ikke, eller. . ."

"Sam, er du ikke død ennå?"

152 "Nei." Sa, "Jeg måtte komme tilbake." Han sa, "Jeg trodde jeg var der." Sa, "Jeg—jeg—jeg må ha drømt det." Sa, "Jeg trodde jeg var der. Og da jeg stod der," sa, "kom en Engel. . . jeg hadde akkurat blitt ført inn porten, og," sa, "kom en Engel bort og sa, 'Sam, kom og få din krone, og kom og få din kappe.'"

153 Han sa, "Ikke snakk til meg om en krone og kappe, la meg bare stå her og se på Ham i en million år." Han så i Ham den Ene som hadde satt ham fri fra synd og død. Han så der den Ene som hadde holdt sammen med ham i tykt og tynt. Å Gud!

154 Her om morgenen, lå jeg i sengen min. Jeg pleide å ha. . . Dere kjenner livshistorien min. Jeg hadde en gammel hund, vi kalte ham Fritz. Han fulgte meg til skolen; gjemmesteder for pungrotter, og slikt. Vel, jeg pleide å ta ham med hver morgen. Jeg sto opp, ovenpå, i et lite gammelt tømmerhus, kunne jeg høre ham bjeffe langt nede i dalen. Han løy aldri for meg. Gikk alltid til ham; han hadde noe til meg.

155 Dere vet, en av disse morgener, vil jeg høre ham bjeffe over der i elvedalen. Jeg må gå bort og se hva han har. Det vil bli fint.

156 Lytt, broder, la meg fortelle deg. Det er bare én ting å se når du ser Jesus Kristus, det er å se Gud i Ham, den samme i går, i dag, og for evig. Jeg tror Han er her, i kveld, for å gjøre for oss det samme som Han gjorde da.

La oss bøye våre hoder bare et øyeblikk, mens vi ber. Be!

157 Er det en her inne, i kveld, som vil si, "Broder Branham, be Gud om å være nådig mot meg. Jeg ønsker å se og se Ham annerledes. Jeg har sett på Ham og antatt. Jeg har sett på Ham og undret. Jeg har sett på Ham og stilt spørsmålstejn. Virkelig, hadde Han omsorg for meg. Elsker Han meg? Er alle disse tingene som er sagt om Ham, er det sant? Jeg ønsker å vite om det er sant. Vil du be Ham om å åpenbare det for Meg i kveld?" Vil du løfte din hånd? Herren velsigne deg. Det er godt. Overalt.

158 Dyrebare Herre det er skrevet så mye om Deg. Vi vet at Du er den samme i går, i dag, og for evig. Vi ber, Herre, at, i kveld, når vi ser, at vi vil se Jesus Kristus. Du lovet i Ditt Ord, at, gjerningene som Du gjorde, ville vi gjøre også. Du lovet, i de siste dager, at Du ville være tilbake her på jorden, i form av den Hellige Ånd, menigheten ville være full av kraft, den Hellige Ånd. Du sa, “En liten stund, og det vil ikke gagne verden noe å se, for de vil ikke se Det. Men dere skal se Det, for Jeg vil være med dere, endog i dere, inntil enden.”

159 Herre Jesus, mens det ennå er en mulighet for mennesket å se, må de se i kveld og se Ham i kraften av Hans oppstandelse. Han er ikke død, men Han lever for evig, rede til å gå i forbønn for de som er rede til å bekjenne Ham. Gi det, Herre. Og må alle disse bønnene, som er blitt bedt, bli oppfylt. Far, gi disse tingene, i Jesu Kristi Navn. Amen.

160 Nå er det bønnetid for de syke. Jeg ba for dere; tro at Gud vil svare.

161 Nå, jeg tror Billy sa han ga ut flere bønnekort. Var det B'er? B'er. Ja vel. Vi har ikke tid; jeg gikk litt over tiden; tilgi meg. Jeg har bare noen få minutter. B, hvor sluttet vi—hvor sluttet vi, på dem, i går kveld? Hvor sluttet vi, hvor sluttet vi i går kveld? [Noen sier, “Vi tok dem alle sammen.”—Red.] Åh, tok alle? Vi bare begynner fra B, nummer en, da. Ja vel.

162 Nummer en, hvem. . . [Tomt spor på lydbåndet—Red.] . . . tre, fire, fem.

163 En eller annen følg med nå. Kom ned her, Billy, noen av dere, med én gang, for vi har ikke tid nå. Vi bare. . . og ikke ta tiden. Noen ganger er de døve og kan ikke høre, og, eller kanskje ikke kan komme opp, eller noe. Dersom de er, ja, vi. . .

164 Nummer en, to, tre, fire, fem. Ja vel, kom fremover her, om dere vil. Det er en, to, tre, fire. . . Det er riktig. Unnskyld meg, sir. Seks, syv, åtte, ni, ti, la dem stå nå. Seks, syv, åtte, noen nå, åtte, ni, ti. Atte, ni. . . Ja vel. En, to, tre, fire, fem. . . syv, åtte, ni, ti. Ja vel, ti til femten, reis dere opp; i B'er, vel, det var alle kortene som var ute. Femten, ja vel, femten til tjuer, reis dere opp. En til tjuer, i bønnekort, ta plass over *her*. En, to, tre, fire, fem, seks, syv, åtte, ni, ti, elleve, tolv, tretten, fjorten, femten, seksten, sytten, atten, nitten. Det var det. Tjuer til tjuer-fem.

165 Hvor mange har ikke et bønnekort? Tro Ham likevel. Mens de kommer, og tar sin plass, mens de tjuer-fem, første tjuer-fem kommer, la meg spørre dere. Bibelen sier, i Brevet til Hebreerne, at, “Jesus Kristus er vår Yppersteprest.” Tror dere det? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] “En som kan ha medlidenhet med oss i vår svakhet.” Skal vi sitte, i denne tid, sløve; og se vår store Yppersteprest gjøre Seg Selv kjent iblant oss, og så sitte som dumme kveg? Nei, sir. La oss være oppe

og i virksomhet, med et hjerte klart for kamp. Vær ikke som dumme kveg. Vær en helt! Se denne veien dere og tro. Se i Skriften, hva Han lovet. Ja vel.

Vi skal ikke ta mer tid, vi skal begynne rett i bønnekøen.

La oss be igjen.

¹⁶⁶ Herre Jesus, det er i Dine hender nå. Jeg er i Dine hender. Herre, ta Ordet som Du sa, "slik som det var på Sodomas tid," et som jeg refererte til i kveld. Du sa, i Johannes 14:12, da Du snakket til Dine disipler om å gå bort, Du sa, "Den som tror på Meg, skal også gjøre de gjerninger Jeg gjør."

¹⁶⁷ Bibelen sier at, "Gud, har mange ganger og på mange måter talt til profetene, eller, talt til fedrene gjennom profetene; i denne siste tid gjennom Sin Sønn, Jesus Kristus." Og Han er Ordet. Vi vet at profetene kom, Ånden kom over dem og gjorde Ordet levende for den generasjonen; forbannet konger, førte inn dom, førte ut rettferdige, frelste fortapte; profetene som Ordet kom til.

¹⁶⁸ Nå i denne siste tid, Herre, lovet Du. Du sa, "Slik som det var på Sodomas tid," mens Abraham satt der i dagens hete, den lille, utkalte Menigheten. Vi ser ned over verden i dag, Far, vi ser Sodoma på alle måter, hedningene er fordervet, lunkne. Og vi ser disse tre englene som viste seg for Abraham.

¹⁶⁹ To av dem gikk ned til den lunkne menigheten, Lot, for å prøve å kalle dem ut. To gikk ned der, vår tids Billy Graham, for å kalle dem ut; ingen mirakler, bare forblindet øynene deres. Forkynnelsen av Evangeliet gjør det.

¹⁷⁰ Men det var En som forble her oppe hos Abrahams gruppe, som var et tegn på de utvalgte, utkalte, som ikke var i Sodoma; var født, utenfor Sodoma, den sanne Menigheten, Abrahams Ætt av i dag. Og da denne Mannen, som snakket med dem, sa, "Hvor er Sara, din kone?"

Sa, "Hun er i teltet bak Deg."

¹⁷¹ Og Han sa, "Jeg vil besøke deg i henhold til livets tid." Og hun lo.

¹⁷² Han sa, "Hvorfor lo hun?" Skjelnet hva hun sa og tenkte inni seg, med ryggen vendt mot teltet der hun var.

¹⁷³ Jesus fra Nasaret, Guds Sønn, har fortalt oss i Sitt Ord, "Slik som det var på den tiden, slik vil det være i Menneskesønnens komme."

¹⁷⁴ Og det er veldig merkelig, Far, at det aldri har vært en reformator, i alle tidsalderne, som har dratt ned i Sodoma, med et navn som ender på "h-a-m," før i dag. Din tjener, Billy Graham, nede i Sodoma og gjør sitt arbeid.

¹⁷⁵ Nå, Far, ber jeg om at Du må frelse Abrahams Ætt som er her i kveld, fyll dem med den kjære Løftessønnens Hellige

Ånd. Rett etter dette, at Gud manifestert i kjød gjorde dette tegnet, så kom Løftessønnen på scenen. Gud, vi har ventet på Ham i to tusen år, Abrahams Ætt. Mange sover; dette er den syvende vakt, vi venter på at ropet skal komme når som helst, "Se, Brudgommen kommer."

¹⁷⁶ Gi, i kveld, Far, at folks forståelser vil bli åpnet opp, at de vil se at dette tegnet var lovet, rett før den kommende Sønnen. Også, slik som messing-slangen var et bilde på Kristus, slik var den kommende sønnen og tegnet på hans komme (i det naturlige) et bilde på det åndelige, på Jesu komme i dag, Abrahams Kongelige Ætt. Gi det, Herre. Vi ber om det i Jesu Navn, idet vi overgir oss til Deg. Amen.

¹⁷⁷ Jeg ønsker å si én ting rett før vi ber for de syke. Mange mennesker har et feil inntrykk av en gave. En gave er ikke noe som Gud gir deg for å gå ut med å si, "Her, jeg vil gå over her og plukke ut *dette*, og jeg vil ta det og jeg vil gjøre *dette*." Det er ikke gaver. Så mange folk tror det, men de har et feil inntrykk. En Guds gave er bare å vite hvordan du får deg selv ut av veien slik at Gud kan bruke deg, det er alt en gave er. Skjønner? Så lenge du er i deg selv. . .

¹⁷⁸ Sa ikke Jesus, Selv, "Sønnen kan gjøre. . ." Johannes 5:19, "Sannelig, sannelig, sier Jeg dere, Sønnen kan ikke gjøre noe av Seg Selv." Han gikk forbi den dammen der alle de forkrøplede var, og helbredet én mann med lammelse, eller noe (sykdom) tilbakestående. Han sa, "Sønnen kan ikke gjøre noe av Seg Selv; men det Han ser Faderen gjøre, det gjør Sønnen likeså." "Det er ikke meg," sa Han, "som gjør gjerningene; det er Min Far som bor i Meg, Han gjør gjerningene."

¹⁷⁹ Nå, dere som sitter der ute, våg ikke å se til noe menneske. Se til Kristus; Han er den Ene. Men Han lovet i de siste dager at Han ville manifestere Seg Selv i menneskelig kjød, slik Han gjorde der i Sodoma. Nå ditt kjød, mitt kjød, la oss bare åpne våre hjerter og få vår egen tenkning bort, og bare la Ordet få Sin vei, i kveld, i oss, da vil vi se Guds mektige gaver av Hans Ånd manifestert foran oss.

¹⁸⁰ Vær virkelig ærbødig. Ingen må gå. Holde dere helt rolige og be. Jeg er sikker på at dere forstår.

¹⁸¹ Og hvis det er noen her som tror dette er et bedrageri, så utfordrer jeg deg til å komme til plattformen. Hvem som helst! Så, hvis du er redd for å gjøre det, så ikke si noe om det.

¹⁸² I Jesu Kristi Navn, tar jeg hver ånd her inne, under min kontroll, for å erklære Guds Ord.

¹⁸³ Her er et bilde i kveld, slik som Johannes det 4. kapitlet. En mann og en kvinne møtes, for første gang antar jeg. Jeg kjenner dere ikke. Dere kjenner sannsynligvis meg, fra aviser og—og folkesnakk, men jeg kjenner ikke dere. Dere vet det.

Vi er fremmede for hverandre, slik som vår Herre møtte en kvinne en gang ved brønnen; en mann og en kvinne møttes, og snakket.

¹⁸⁴ Men hvis jeg kommer slik som en av noen av våre brødre, ville si, "Gud ga meg en helbredelsesgave, . . ."

¹⁸⁵ Vet du hva helbredelsesgaven er? Tro på helbredelse. Ser dere, du bare frigir din tro, til å be for noen, det er alt en helbredelsesgave er. Enhver forkynner burde ha den, alle, ser dere, burde ha helbredelsesgave. Kraften som helbreder deg er på innsiden av deg, den Hellige Ånd, du må bare la Den arbeide Sin vei ut. Det er alt.

¹⁸⁶ Akkurat som livet som er i treet. Du trenger ikke helle eplene inn i treet, for å få det til å bære epler. Det er bare plantet i jorden, og det drikker og bærer fram.

¹⁸⁷ Vel, det er slik du gjør med den Hellige Ånd. Den er på innsiden av deg. Du bare drikker fra den uuttømmelige kilden hos Jesus Kristus, og Den produserer Åndens frukter. Skjønner?

¹⁸⁸ Nå står jeg her, uten å kjenne deg. Gud vet det. Du er en total fremmed.

¹⁸⁹ Dersom jeg nå gikk og la hendene på deg, og sa, "Søster, du kommer til å bli frisk." Du kunne tro det, og det ville være helt i orden. Men hva nå om Han kommer. . . Ser dere, det var tidligere tider, tilbake på pinsevennes tid.

¹⁹⁰ Vi lever foran det nå. Vi er forbi pinsevenn-tiden, slik vi er med metodister og lutheranere. Vi er langt videre oppover til Herrens komme, der tjenesten som Jesus Kristus praktiserte, Selv, må finne sted helt nøyaktig. Slik som toppsteinen på pyramiden, må være så finslipt inntil hver stein passer fullkomment. Og menigheten må komme inn i den tilstanden for å ta imot Toppsteinen, deretter ta med seg det hele i oppstandelsen, når Legemet er reist opp.

¹⁹¹ Tror du det? Tror du at disse tingene jeg forteller deg er sannheten? Gjør du? Dersom Herren Jesus vil fortelle meg noe som du har gjort, noe du ikke burde ha gjort, noe som er galt med deg, eller hva enn det måtte være, økonomisk, på hjemmefronten, jeg vet ikke; hva enn det er, vil du tro på meg, vil du, at jeg er Hans tjener?

¹⁹² Du er en kristen. Ser du, jeg talte til deg bare for å finne din ånd. Ser du, det var slik Han gjorde ved brønnen; Han sa, "Gi Meg å drikke." Du er en kristen. Du er en troende. Det er riktig. Ikke en som er her på haiketur; en troende! Ja vel. Ditt problem, ditt hovedproblem, er i halsen din. På baksiden av halsen din, har du en utvekst, og den utveksten gir deg trykk. Den skader øynene dine, og så videre. Er det riktig? Det er SÅ SIER HERREN. Det er riktig. Dersom du vil tro det, vil den forsvinne. [Søsteren sier, "Det er sant."—Red.] Gud velsigne deg. Gå nå.

193 Hvordan går det, sir? Jeg kjenner deg ikke. Vi er fremmede for hverandre. Jesus Kristus er den samme i gå- . . . i dag, og for evig. Hvis jeg kan få meg til å slappe av, nok til at den Hellige Ånd kan bruke leppene mine og øynene mine, akkurat som . . .

194 Har du noen gang drømt en drøm? Ja visst. Det er en—en del av deg, du må være inaktiv i de fem sansene dine. Du har—du har en bevissthet og en underbevissthet. Din første bevissthet er *her*, og underbevisstheten din er over *her*. Du må være inaktiv i de fem sansene dine, for å gå over *her* for å drømme; men når du kommer tilbake, gjør det inntrykk på dette slik at du husker det du drømte om.

195 Nå, seere, profeter, underbevisstheten deres er ikke over *der*; den er rett *her*. Du går ikke ut av de fem sansene dine; du står, du står, og drømmer. Og du kunne si drøm . . . Jeg kunne si, “Drøm en drøm for meg.” Du kunne ikke gjøre det. Heller ikke kan jeg se en visjon for deg. Det må Gud til for å gjøre det. Men, jeg legger meg ikke til å sove for å se det, jeg står her og ser det. Det er en Guds gave. Hvis jeg kan få den første bevisstheten ut av veien, vil Gud bruke den andre bevisstheten hvis Han har noe å si. Det er opp til Ham.

196 Men dersom jeg klarer ved Guds hjelp . . . Dersom Jesus stod her i denne dressen som Han ga meg, hvis du var syk kunne Han ikke helbrede deg; nei, Han har allerede gjort det da Han døde. Men jeg vet ikke hva du er her for. Du er bare et menneske. Vi er rundt, omtrent på samme alder, og vi bare—bare står her på plattformen, møtes for første gang. Tror du at Gud kan åpenbare for meg dine ønsker, eller hva du har gjort, eller dine hindringer? Hvis Han kan fortelle deg hva som har vært, kan Han fortelle deg hva som vil bli. Tror du det?

197 Jeg ønsker ikke å ta for mye tid, men jeg har forkynt hardt og du er nødt til . . . tid, nervøs, du er nødt til å virkelig slappe av, fordi det er ingenting jeg kan gjøre uten at Han viser meg det.

198 Ja, her er Det, Lyset kommer over mannen. Ja vel, sir. Nei, sir, du er ikke her for deg selv, du er her for noen andre, og det er en datter. Og den datteren bor i California, og hun var i en bilulykke, for en stund siden. Og du ønsker at jeg . . . Du står, for at jeg skal be for henne, for hun er fortsatt plaget av det. Og, lytt, la meg fortelle deg noe, den bilulykken var ikke i California. Den var i Dallas, Texas, der bilulykken skjedde. Er det riktig? Hun kommer til å bli frisk. Glem ikke, jeg ser henne gå bortover. Ja vel, tro. Gå og tro nå, broder. Gud velsigne deg.

199 Hvordan har du det, dame? Jeg er en fremmed for deg. Vi kjenner hverandre ikke. Vi er totalt fremmede. Tro- . . . tror du at Jesus Kristus er den samme i går, i dag, og for evig? Tror du på Ham? Hvis nå den Hellige Ånd kan fortelle meg noe om deg, som du vet jeg ikke vet, så ville det få deg til å tro, ville det ikke? Du er . . . du har komplikasjoner. Du har mange ting, men,

hovedsaken din er, du skal snart gjennom en operasjon på grunn av en svulst, og den svulsten er i siden din. Det er riktig. Det er riktig. Det er derfor du er her for å bli bedt for. Dersom jeg kunne fortelle deg hva navnet ditt er, ville du tro at jeg er Hans profet, eller tro at det ville bli i orden? Fru Holman, gå din vei, med glede. Skjønner? Gud velsigne deg. Tro nå. Ikke tvil.

²⁰⁰ God dag, dame? Fremmede for hverandre. Du er yngre enn jeg, bare en kvinne og en mann.

²⁰¹ Bare et øyeblikk, alle sammen virkelig ærbødige. Herrens Ånd forsvant herfra.

²⁰² Denne mannen som sitter *her*, med briller på seg, har et åndelig problem i ditt sinn. Du vet ikke hva du skal gjøre. Du er i fullstendig kaos. Tro, og du vil bli helt i orden. Ja, sir. Vil du gjøre det? Ja vel.

Vær ærbødige nå.

²⁰³ Her er en liten dame, som sitter rett her inne, hun ser *slik* ut, med hendene, ber. Hun har en dårlig hånd som hun ber for. Dersom du vil tro, ja, vil Gud gjøre den frisk. Jeg kjenner deg ikke, du kjenner ikke meg, men du berørte Noe. Du berørte ikke meg; du er tjue fot fra meg. Jesus Kristus helbreder deg. Din tro gjør deg frisk.

²⁰⁴ Hvis det ikke er denne samme Jesus, Ypperstepresten, som kan ha medlidenhet med oss i vår svakhet! Tror dere ikke at det er slik? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.]

²⁰⁵ Unnskyld meg, jeg må bare følge etter der Den går.

²⁰⁶ Begynner å bli svak nå, ser dere, bare en. . . Dere vet, vår Herre, en kvinne berørte Hans kledning en gang og Han sa. . .

²⁰⁷ Unnskyld meg, denne fargede damen som sitter her, og ber; galleblære-problemer, høyt blodtrykk. Tro, dame, det vil forlate deg. Amen.

²⁰⁸ Jeg kikket, det var en farget dame som stod her, ser dere, hennes tro trakk Den rett bort. Amen.

²⁰⁹ Den damen rett bak henne, med astma. Dersom du vil tro at Gud vil gjøre deg frisk av den astmaen, kan du få det, også, dersom du vil tro det.

²¹⁰ Du har et stort ønske i ditt hjerte, og det er et—et rimelig ønske. Du ønsker en baby. Og grunnen til at du ikke kan få det, er at du har et kvinneproblem. Og det er sant. [Søsteren sier, "Det var det jeg skrev på kortet."—Red.] Ja vel, tror du nå at du vil. . . at Gud vil gi det til deg? ["Ja. Det er riktig."] Dersom Herren Jesus vil fortelle meg hvem du er, vil du tro? ["Ja."] Fru Lambert. ["Det er riktig."] Gå nå, tro det. Får det deg til å tro. ["Amen."] Må hun få det, Gud, i Jesu Kristi Navn.

Ha tro!

²¹¹ Sir, vi er fremmede for hverandre, men Gud kjenner oss begge. Tror du at Herren Jesus vil åpenbare for meg dine

problemer? Gjør du? Du er ikke herfra. Du er ikke fra Arizona. Du er langt, østfra, Michigan. Det er riktig. Riktig. Du har høyt blodtrykk, åreforkalkning, hører dårlig. Det har forlatt deg. Dra tilbake til Michigan, Herren Jesus gjør deg frisk.

Ha tro til Gud!

²¹² Damen som sitter her ute, ber for sin far. Han har Parkinsons sykdom. Og det . . . Jeg ser ham nå, og han har en skygge over seg. Ikke bare er han skygget til døden, men til Evig død, fordi han er ikke frelst. Det er sant. Tror du at Gud vil frelse ham og helbrede ham? Dersom du har tro nok til å berøre Jesus Kristus, vår Yppersteprest, kan du så visst ta imot det.

²¹³ Vil du nå gjøre meg en tjeneste? Legg hånden din på den kvinnen ved siden av deg. Hun ber for sin bror. Ja. Den broren er syk, og han er også en alkoholiker. Det er sant. Bare tro, han vil stoppe å drikke og bli frisk.

“Hvis du kan tro, er alle ting mulig!”

²¹⁴ Damen som sitter her, og ber, rett her foran meg, har hodet sitt bøyd. Jeg kan fortelle dere, hun ber, “Herre, la det være meg.” Damen er . . . Hun ber for en venn, og den vennen er på sykehuset her, døende med kreft; og for seg selv, også. Hun kommer til å savne den. Fru Kelly, reis deg opp og ta imot helbredelsen, i Jesu Kristi Navn. Jeg har aldri sett kvinnen, i mitt liv.

²¹⁵ Tror du at Gud helbreder hjerteproblemer? Tror du at Han helbreder dine? Ja vel, da bare fortsett videre, og si, “Takk, kjære Gud.”

²¹⁶ Vanskelig for deg å stå opp om morgenen, du er så stiv av den leddgikten. Det vil ikke bli slik i morgen dersom du bare vil tro det og fortsette videre. Ja, sir.

²¹⁷ Ja vel, sir. Du trenger en blodoverføring fra Golgata, den kurerer sukkersyke og alt mulig. Tror du at Han gjør det? Ja vel, din kan bli kureret, også, dersom du bare vil tro med hele ditt hjerte.

²¹⁸ Kom her. Du er nervøs, det er det som har forårsaket ditt problem. Du har magesår. Tror du at Gud vil helbrede det? [Søsteren sier, “Ja, det gjør jeg.”—Red.] Jeg ønsker å vise deg noe. Jeg skal ta av meg klokken bare et øyeblikk. Nervøs, det er litt vanskelig, men du er en god sjel. La meg få hånden din. Jeg ønsker å ta hånden din. Vil at du skal se på min hånd. Følg nå med, kommer til å legge hånden din oppå min. Nå ser du det, ser du de små tingene som løper over der, de små vibrasjonene liksom? [“Ja, det gjør jeg.”] Det er det levende magesåret. Følg nå med, ta hånden din bort, nå blir den normal igjen. Nå vil jeg legge min hånd på der, den gjør ikke det, gjør den? [“Nei.”] Men jeg vil legge din hånd på den, der er det igjen. Skjønner? [“Ja.”] Nå er det noe som symboliseres

der, som du faktisk kan se med dine egne øyne. Er det riktig? [“Ja. Amen.”] Løft hånden din opp slik at forsamlingen kan se at det er sant.

219 Her, forsamlingen kan se det. Legg hånden din på her. Ta nå hånden din bort, dame. Legg nå hånden din tilbake på der. Det er et levende magesår. Det er vev, noe som eter opp vev. Det er forårsaket av nervøsitet, sprer seg. Du har kvinneproblemer, også. Ja vel.

220 Nå, her, nå er det man må ta initiativ, bare slik at denne damen kan forstå.

221 Nå vil jeg at forsamlingen skal holde hodene sine bøyd, og be, fordi det går fra den ene til den andre. Når du må . . . Jesus sa, “I Mitt Navn skal de kaste ut djevler.” Hold nå hodene deres bøyd dersom dere ikke vil ha et magesår. Skjønner?

222 Nå, her vil jeg at du skal følge med. Du har magesåret, følg nå med på hånden min og se at jeg ikke flytter hånden min.

223 Himmelske Far, la Din barmhjertighet og nåde være over kvinnen, for å gjøre henne frisk. Hun holder øye med hånden min. Hun følger med, Far, for å se om det er noen forandring. Og jeg kjenner det, hennes tro, er nervøs, jeg ber, Gud, at Du må hjelpe henne. I Jesu Navn, hjelp henne.

224 Nå, damen, jeg har ikke åpnet øynene mine ennå, men damen vet at hånden min fortsatt er slik den var. Er ikke det riktig, dame? [Søster sier, “Ja, sir.”—Red.] Følg nå med på den virkelig nøye.

225 Så, dette blir ikke gjort for å lage et show. Dette blir gjort for å kunngjøre at Jesus holder Sitt Ord. Nå, Han sa, “I Mitt Navn skal de kaste ut djevler.”

226 Nå skal jeg holde hånden min like så stødig. Og jeg vil at du skal legge merke til, det er ikke måten jeg holder hånden min på. Ser du, det er der hele tiden. Ser du hvordan den hovner opp? [Søsteren sier, “Ja.”—Red.] Blir verre hele tiden [“Ja.”] fordi jeg holder. Hele hånden min er nummen, til albuen min. Bare følg nå med den bare et øyeblikk.

227 Herre Jesus, ikke for et show (vi skal ikke gjøre det), men for at Ditt Ord kan oppfylles. Du helbredet aldri folket bare for å vise at Du var Gud, men det var oppfyllelsen av Ordet. Og det er slik jeg . . . derfor jeg gjør dette i kveld, Far, er min tro til å tro at denne gode kvinnen kan bli helbredet fra denne demonen.

228 Satan, jeg beordrer deg, i Jesu Kristi Navn, Som triumferte over all sykdom, og den er under Hans føtter. Og som Hans tjener, tar jeg initiativet. I Jesu Navn, forsvinn fra kvinnen, kom ut av henne.

229 Nå har jeg ikke flyttet hånden min. Damen er mitt vitne. Noe skjedde med hånden min, ikke sant? [Søsteren sier, “Ja, sir.”—Red.] Hvis det er riktig, si, “Amen.” [“Ja. Amen.”] Det er

borte, er det ikke? [“Ja. Amen. Det er borte.”] Du er helbredet. [“Halleluja!”] Nå der er hun. [“Takk, Jesus!”] Se nå her. Jeg legger min hånd på, legg nå din hånd på, akkurat den samme. [“Ja. Amen.”] Du er helbredet. [“Ja. Amen. Halleluja!”] Gå videre, gå og spis kveldsmaten din, Jesus Kristus gjør deg frisk.

“I Mitt Navn skal de kaste ut djevler!” Ja.

²³⁰ Tror du, søster? Tror du? Tror du at Gud kan ta den astmatiske tilstanden bort fra deg og gjøre deg frisk? Ja vel, gå din vei, og si, “Takk, Herre Jesus. Jeg tror Deg, med hele mitt hjerte.”

²³¹ Hvordan går det, sir? Hjertet har plaget deg, en slags blokkering forårsaket av nerver; slag, doble slag, ett på . . . to på den ene siden, og ett på den andre. Ja vel, sir, det stopper nå. Gå videre. Din tro gjør deg frisk, sir. Gå, og tro med hele ditt hjerte. Ja vel.

²³² En mage til, ille. Tror du at Jesus gjør deg frisk? Bare gå, si, “Takk, Herre Jesus.” Tro det. Hvis Han kan fortelle deg hva du er, kan Han så visst helbrede deg.

²³³ Hva om jeg ikke sa ett ord til deg, bare la hendene på deg, ville du tro at du ble helbredet, du som sitter der i stolen? Ville du? Gå din vei, si, “Takk, Herre.” Det er hva du tror.

²³⁴ Kom. Tror du at Gud helbredet det ryggproblemet, mens du satt der da? Ja vel, du kan gå videre, si, “Takk, Herre.” Tro med hele ditt hjerte. Gå videre og tro.

²³⁵ Sir, hvis Gud ikke helbreder deg, vil du en dag bli funksjonshemmet, slik som *dette*, med en stokk, gående bortover med den leddgikten. Hvorfor ikke ta imot Ham akkurat nå? Tror du det? Gå din vei, og si, “Takk, Herre.” Og tramp på den saken, og gå videre på din vei, og gled deg.

²³⁶ Jesus helbreder ryggen din og gjør deg frisk. Tror du det? Ja vel, gå videre, og si, “Takk, kjære Gud.”

²³⁷ Kom her, dame. Nå hva er du redd for? Grunnen til at du er redd, er at det er tid for overgangsalder for deg. Du vet hva jeg mener, en dames forandring. Og alt, på en sen kveld, blir du utmattet. Du klarer ikke gjøre arbeidet ditt, du blir så trøtt. Er ikke det riktig? [Søsteren sier, “Det er sant.”—Red.] Ja vel. Det er helt i orden nå. Gå videre, din tro gjør deg frisk.

²³⁸ En til, nervøs, men du har vært nervøs hele ditt liv, vært litt nervøs da du var yngre. Du var en liten skjelven reddhare som gikk omkring. Men nå ser det ut til at noe bare har fått tak i deg. Du er nedtrykt hele tiden. Er ikke det riktig? Det vil ikke være mer, hvis du vil tro meg akkurat nå som Guds profet. Gå og tro.

²³⁹ Hvor mange der ute tror med hele sitt hjerte? Legg hendene deres over på hverandre. I Jesu Kristi Nasareerens Navn, befaler jeg at hver mann og kvinne her legger hendene sine på hverandre.

240 Hvis Guds Ord, deler av Det er riktig, er alt av Det riktig. Jesus Kristus sa, “I—i Mitt Navn skal de kaste ut djevler.” “Guds Ord er en Skjelner av hjertets tanker og råd.”

241 Jesus sa, “Om de legger hendene på de syke, skal de bli friske.” Alle troende her inne, si “amen” til det. [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Så, dere er troende, be du for den som har din . . . Be du for den som har hendene på deg, for den ber for deg. La oss be sammen og beseire fienden, og la enhver syk person her inne bli helbredet, i Jesu Kristi Nærvær.

242 Allmektige Gud, Livets Opphavsmann, alle gode gavers Giver, send Dine velsignelser over dette folket.

243 Satan, du har tapt slaget. Jesus Kristus er her. Han er den samme i går, i dag, og for evig. Kristne har hendene sine på hverandre. De ber troens bønn.

244 Du sa, “Disse tegn skal følge dem som tror.” Hver enkelt av dem sa, “Amen,” de tror. De understrekte Ditt hjertes ønske, da Du sa, “Disse tegn skal følge dem som tror.” De legger hendene sine på hverandre.

245 Du er beseiret, satan. Kom ut av dem, i Jesu Kristi Navn. Forsvinn fra dette stedet og forsvinn fra denne bygningen, i Jesu Kristi Navn.

246 Hver mann og kvinne som tror at en troende har sine hender på seg, troens bønn er bedt, og du er rede til å gi slipp på din sykdom, gi slipp på dine tanker om den, og aksepter at Guds Ord går inn i ditt hjerte, reis deg opp og ta imot din helbredelse, i Jesu Kristi Navn. Amen og amen! Løft opp deres hender nå og gi Ham pris, for det er helt over.

SE HEN TIL JESUS NOR64-0122

(Looking Unto Jesus)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk onsdags kveld, den 22. januar 1964, i Ramada Inn i Phoenix, Arizona, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2015 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org